

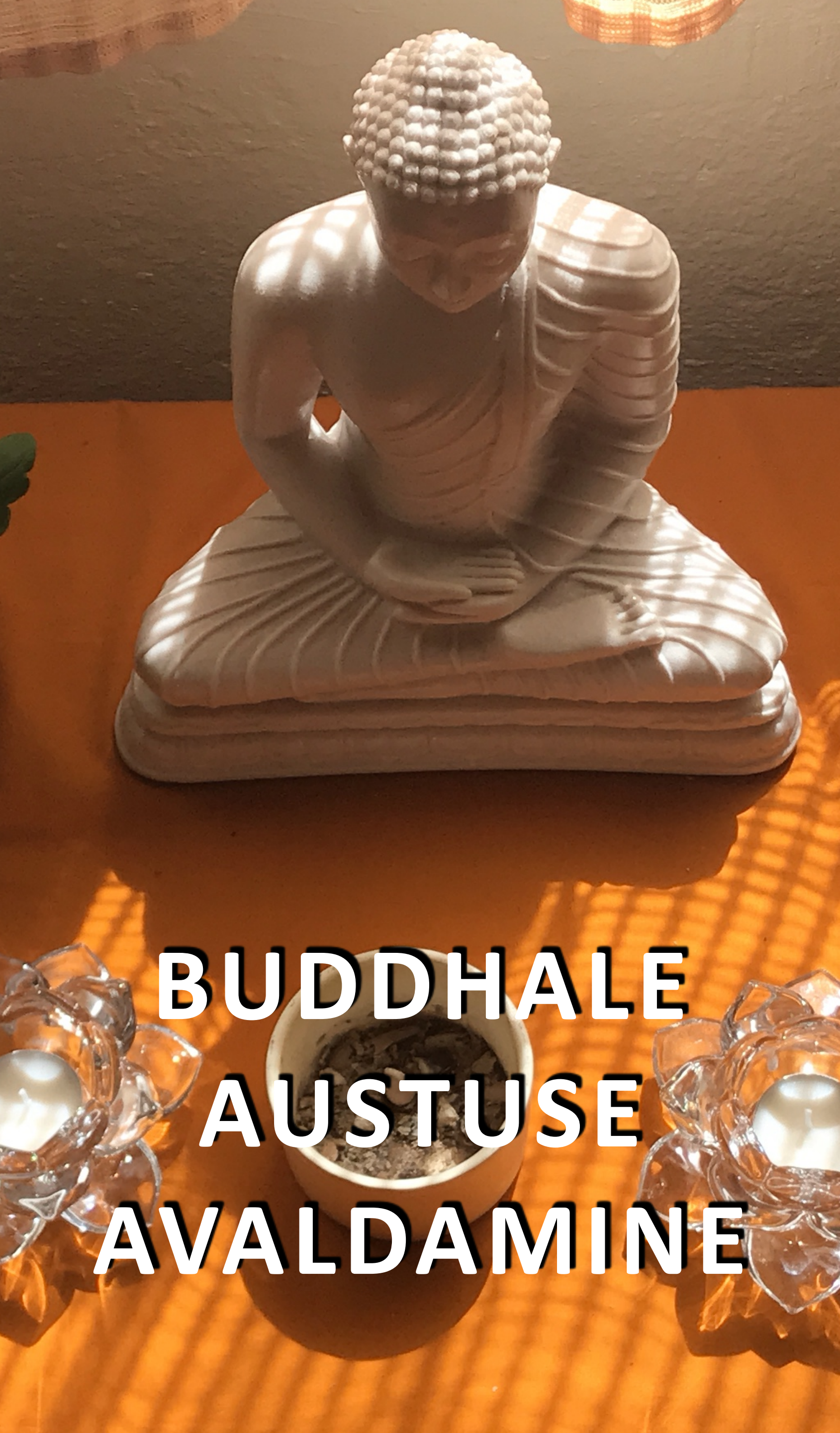

5-PÄEVANE DHAMMA KURSUS “NII NAGU ÕPETAS BUDDHA”

koos juhendatud meditatsioonipraktikaga

2. Õige mõte

Õpetaja: Auväärne Ṭhitaṅṅa bhikkhu
(Andrus Kahn, MA ja PhD budoloogias)

**BUDDHALE
AUSTUSE
AVALDAMINE**

**NAMO TASSA BHAGAVATO ARAHATO
SAMMĀ-SAMBUDDHASSA**

AUSTUS TEMALE, ÜLIMALE, ARAHANDILE, ÕIGESTI MÕISTNULE

**NAMO TASSA BHAGAVATO ARAHATO
SAMMĀ-SAM-BUDDHASSA**

AUSTUS TEMALE, ÜLIMALE, ARAHANDILE, ÕIGESTI MÕISTNULE

**NAMO TASSA BHAGAVATO ARAHATO
SAMMĀ-SAM-BUDDHASSA**

AUSTUS TEMALE, ÜLIMALE, ARAHANDILE, ÕIGESTI MÕISTNULE

Temaatika

- Mida tähendab õige ja vale mõte/mõtlemine?
- Milline on vale vaate mõju mõtlemisele?
- Kuidas mõte tingib otsingu?
- Mida tähendab loobunud mõtlemine?
- Millised on kolm mitteoskuslikku mõtet?
- Kuidas mõjutavad inimest kaheksa maailma dhammat?
- Milline on omandi roll dukkha tekkimises?
- Mida tähendab mittekuritahtlik mõtlemine?
- Milles seisneb mittevägivaldne mõtlemine?
- Kuidas oskamatut mõtlemist ületada?

ÕIGE MÕTE

sammā sankappa

ÕIGE MÕTE (*sammā sankappa*)

Maggavibhaṅga-sutta SN 45.8

„Tee analüüsi suttas“
(Maggavibhaṅga-sutta SN 45.8)
õpetab Buddha:

Ja mis, bhikkhud, on õige mõte? See, bhikkhud, on [ilmalikust elust ja naudingust] loobunud mõte, mittepahatahtlik mõte, mittevägivaldne mõte — seda, bhikkhud, nimetatakse õigeks mõtteks.

Õige mõte põhineb õigel vaatel ja väljendub eeltoodud kolme omaduse kaudu.

„Suure 40 suttas“ (Mahācattārīsaka-sutta MN 117) õpetab Buddha:

Teadlikult valest mõtlemisest loobumine ja teadlikult õige mõtlemise saavutuses viibimine — see on õige teadlikkus.

Nii keerlevad need kolm — õige vaade, õige püüdlus ja õige teadlikkus ümber õige mõtte.

Vale mõte (*miccha-saṅkappa*)

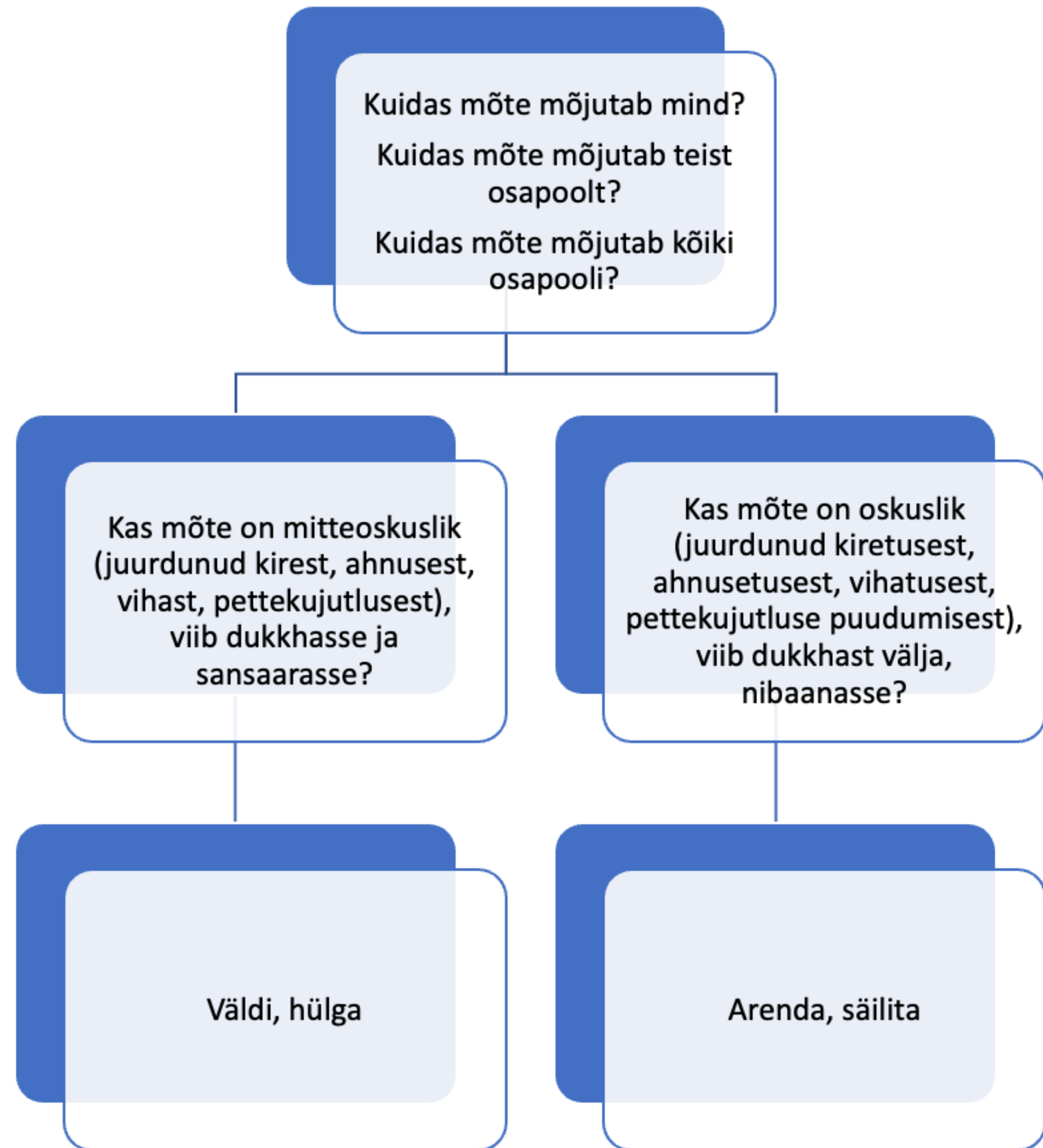
Õige mõtte vastandiks on vale mõte (*miccha-saṅkappa*) ehk oskamatu mõtlemine (*akusala-saṅkappā*), mis „Valesuse sutta“ (Micchatta-sutta AN 10.103) kohaselt saab alguse valesest vaatest (*miccha-diṭṭhi*).

Kolm õiget mõtlemist (<i>kusala-saṅkappā</i>)	Kolm mitteoskuslikku mõtlemist (<i>tayo akusala-saṅkappā</i>)
1. [Maisest] loobunud mõte (<i>nekkhamma-sankappa</i>)	1. Naudinguline mõte (<i>kāma-saṅkappa = kāma-saññā, kāma-dhātu</i>)
2. Mittepahatahtlik mõte (<i>avyāpāda-sankappa</i>)	2. Kuritahtlik mõte (<i>byāpāda-saṅkappa = byāpāda-saññā, byāpāda-dhātu</i>)
3. Mittevägivaldne mõte (<i>avihimsā-sankappa</i>)	3. Vägivaldne mõte (<i>vihimsā-saṅkappa = byāpāda-dhātu, vihimsā-dhātu</i>)
Maggavibhaṅga-sutta SN 45.8	Saṅgīti-sutta DN 33, Mahācattārīsaka-sutta MN 117

„Kahte liiki mõtlemise suttas“
(Dvedhāvitakka-sutta MN 19) soovitab
Buddha uurida mõtteid kolmest
aspektist: kuidas need mõjutavad
(1) **mind ennast**,
(2) **teisi** ja
(3) **nii mind kui ka teisi** (kõiki
suhteid).

Seejärel tuleks luua selge arusaam,
kas meeles esilekerkinud mõtted on
mitteoskuslikud, ehk viivad
dukkhasse ja juhivad vaibumisest
(nibbāna) eemale, või **oskuslikud**, ehk
viivad dukkhast välja ja juhivad
vaibumisele.

Vastavalt sellele tuleks mitteoskuslikest
mõtetest **loobuda** ning hakata
oskuslikke mõtteid **arendama**.

Vale mõtlemine (*miccha-sañkappa*)

„Mõeldamatu suttas“ (Acinteyya-sutta AN 4.77) õpetab Buddha, et bhikkhu ei peaks sügavuti mõtlema

1. Buddha sfäärist/asukohast (*buddha-visaya*),
2. džhaana sfäärist/asukohast (*jhāna-visaya*),
3. teoviljast (*kamma-vipāka*) ja
4. maailmast (*loka-cintā*)

kuna need on neli mõeldamatut (*cattārimāni acinteyyāni*) ja võivad kaasa tuua hullumeelsust (*ummāda*) ning asjatut pinget. Sestap esindab neil neljal teemal mõtlemine valet mõtlemist.

Õige mõte on puhastunud valest mõttest ja kõrvaldanud kurjad, oskamatud dhammad (*pāpakā akusalā dhammā*).

Vale vaate mõju mõtlemisele

Kui „Tule-Vaccha[gotta] suttas“ (Aggivaccha[gotta]-sutta MN 72) küsib rändaja Vacchagotta Buddhaalt 10 mittevastatavat küsimust – (1) kas maailm on igavene, või (2) mitte-igavene; (3) lõputu või (4) mitte-lõputu; (5) kas hing on see, mis füüsis [füüsiline keha] või (6) hing ei ole sama mis füüsis; (7) kas Thatāgata eksisteerib peale surma, (8) Thatāgata ei eksisteeri peale surma, (9) Thatāgata on olemas ja (samal ajal) ei ole olemas peale surma, või (10) Thatāgata ei ole olemas ja (samal ajal) ei ole mitte-olemas peale surma? – vastab Buddha, et need on **vaated** (*evaṃ-diṭṭhī*), mis ei ole tema omad ja need küsimused on mittevastatavad (*avyākata*). Ta selgitas, et kõik 10 vaadet on kui vaate rägastik (*diṭṭhi-gatameta*), vaatesse takerdumine (*diṭṭhi-gahana*), vaate tihnik [mida on raske läbida] (*diṭṭhi-kantāro*) jne, mis soodusta (*saṃvatta*) ei olemasolutüdumist (*na nibbidāya*), ei kiretust (*na virāgāya*), ei vabanemist (*na nirodhā*), ei rahunemist (*na upasamā*), ei ülimald teadmisi [üleloomulikke võimeid] (*na abhiññā*), ei virgumist (*na sambodhā*) ega nibaanat ehk vaibumist (*na nibbānā*).

Mõte tingib otsingu

„Teises otsingu suttas“ (Paṭhamaesanā-sutta KN Iti 54) jagab Buddha inimesed vastavalt sellele mida nad otsivad (*esanā*), kolmeks:

1. naudinguotsijad (*kāmesanā*),
2. olemasoluotsijad (*bhavesanā*), ja
3. brahmailiku käitumise otsijad (*brahma-cariyesanā*).

Suttas kinnitab Buddha, et vaid viimased saavutavad tema dhamma abil rahunemise, tähelepaneliku teadvelolu ning saavutavad tee, lakkamise vilja ja vaibumise.

Loobunud mõtlemine (*nekkhamma-sankappa*)

Võit tekitab vihkamist,
võidetu kannatab.
Võidust ja kaotusest loobunu
viibib rahu
ning elab õnnelikult.
Õnnelikud on need, kel ei ole midagi.

— Buddha —

“jayam veram pasavati dukkham seti parajito
upasanto sukham seti hatma jayaparajayam” — KN Dhp 201.

“sukhino vata ye akiñcanā.” — Gabbhinī-sutta Ud 2.6.

Loobumise tähendus

Sõna *nekkhamma/nikkhamma* tähendab:

- maisest loobumist,
- kodust ja ilmikuelust välja minemist,
- perest lahkumist ja
- maailmast taandumist.

„Vinaja“ kohaselt kätkeb *nekkhamma*

- brahmaliku elu elamist;
- ilmaliku ületamist;
- ahnusest, vihast ja pettekujutlusest vabanemist;
- kiretust;
- mina hülgamist;
- nibaana ehk vaibumise (*nibbāna*) saavutamist.

Maisest loobunud mõtlemine võrsub nime ja vormi suhtes iha ületanud meeleseisundist

Loobunud mõtlemine esindab mõtlemist, mis on vaba ihast

- kuue meelenaudingu (meeldivad vaatamisväärsused, helid, lõhnad, maitset, puudutused ja ideed),
- viie klammerdumise kogumiku (*pañcupādānakkhandhā*), olemasolemise ja
- uue sünni järele.

Loobumise ajendiks ei saa olla isekas iha (*taṇhā*) ega kolmest mitteoskuslikust juurest võrsunud tahe (*cetana*), vaid selleks on õigel vaatel põhinevast oskuslikust soovist (*chanda*) väljakasvanud kõlbeline, teadvustatud ja pälvimuslik tegutsemine.

Loobumise eesmärgiks on saavutada dukkha lakkamine iha jäägitu, kiretu lakkamise, ihast loobumise, iha hülgamise ja ihkamisest vabanemise kaudu (Dhammacakkappavattana-sutta SN 56.11).

Maise hülgamise otsust ei ole sugugi kerge vastu võtta

„Mis on raske teha suttas“ (Dukkarapañhā-sutta SN 38.16) õpetab Auväärne Sāriputta, et perest, kodust ja ilmalikust elust loobuda ning õige dhamma kohaselt dhammat harjutada on raske, kuid see, kes seda teeb, saab peagi arahandiks:

„Mis on, sõber Sāriputta, selles dhammas ja vinajas raske teha?“

„Maise hülgamist on, sõber, selles dhammas ja vinajas raske teha.“

„Maise hüljanul, mis on, sõber, raske teha?“

„Maise hüljanul on, sõber, rahulolu raske teha.“

„Rahuloleval, mis on, sõber, raske teha?“

„Rahuloleval on, sõber, dhamma kohaselt dhamma teostamist raske teha.“

„Kui kaua, sõber, [võtab aega et] dhamma kohaselt dhammat teostav bhikkhu arahandiks saaks?“

„Mitte kaua, sõber.“

Maisest loobumine ja eraldumine on virgumise teel asumine

„Tapussa suttas“ (AN 9.41) räägib Buddha, kuidas ta ise enne loobumist küll teadis, et maisest loobumine on suurepärane/hea (*sādhū nekkhamma*) ja eraldumine on suurepärane/hea (*sādhū paviveka*), kuid ta ei liikunud edasi (*pakkhandatī*), ei leidnud innustust (*nappasīdatī*), ei jätkanud (*santiṭṭhatī*), ei vabanenud (*vimuccatī*), ega näinud rahu (*santanti passato*).

Mõtiskledes antud olukorra üle mõistis ta, et **ei olnud näinud ohtu naudingutes** (*kāmesu*) ega **mitteharjutamises** (*abahulīkata*) ning polnud mõistnud **loobumise kasu**, mistõttu ta ka ei harjutanud.

Mõistes aga seda, loobus ta otsustavalt maisest ja eraldus, omandas ja arendas täiuseni välja kõik džhaanad ning vabanes džhaanade kaudu kõikidest tulvades (*āsavā*), saavutas õige virgumise (*sammā-sam-bodhi*), teadmise ja nägemise (*ñāṇa-dassana*) ning igavese nibaana rahu.

Kui Potaliya palus “Potaliya suttas” (MN 54) Buddhal selgitada, kuidas saavutada aarialikku vinajapõhist igapidist ja igakülgset asjatoimetustest äralõikamist (*ariyassa vinaye sabbena sabbam sabbathā sabbam vohāra-samucchedo*), selgitas Buddha talle metafooride abil naudingute (*kāmā*) dukkhalikku olemust.

- Kui lihunik viskab näljast nõrkenud koerale verise lihatu kondi (*aṭṭhikaṅkalūpamā*), ei saa koer näljast ja nõrkusest vabaks, vaid tunneb tülpimust ja pettumust. Sestap on naudingud nagu kondid: tajutavais naudinguis on vähe rahulolu, kuid palju kannatust, ahastust ja viletsust.
- Kui raisakotkas, haigur või kull haarab lihatüki ja lendab minema ning teised raisakotkad, haigrud ja kullid hakkavad teda jälitama, nokkima ja küünistama, kuid lind ei lase lihatükist kiiresti lahti, toob see tema jaoks kaasa surma või surmavad kannatused.
- Kui mees võtab kätte õlgedest tehtud põleva tõrviku ja kõnnib vastutuult, ega lase tõrvikust kiiresti lahti, põletab ta kätt, käsivart vm kehaosa, toob see tema jaoks kaasa surma või surmavad kannatused.
- Kui mees näeb und looduskaunitest parkidest, metsasaludest, heinamaadest ja järvedest, ärkab ta üles, ega näe midagi sellist.

Seejärel selgitas Buddha Potaliya'le, et see, kes mõistab naudingut nii nagu see tõeliselt on (*yathā-bhūta*), õige tarkusega (*samma-p-paññā*), arendab neutraalsust, mis põhineb ühtsusel, kus kõik maailmaga seotud klammerdumised (*lokāmis-ūpādānā*) jäägitult lakkavad. Nii saavutab Aaria järgija naudingust (*kāmā*) vaba **neutraalse teadlikkuse puhtuse** (*upekkhā-sati-pārisuddhi*), mis võimaldab tal näha

1. iseenda eelnevaid olemasolusid,
2. teiste olendite kadumist ja ilmnemist kõikides olemasoluvaldades (= *dibba-cakkhu*) ning
3. saavutada tulvatu teadvuse vabanemise, tarkuse vabanemise juba selles elus, kõrgemad teadmised ning tõe realiseerumise/nägemise ja selles saavutuses viibimise.

Kolm mitteoskuslikku mõtet (*akusala-vitakkā*)

„Mõtlemise sutta“ (Vitakka-sutta KN Iti 80) õpetab Buddha, et on olemas kolm mitteoskuslikku mõtet (*akusala-vitakkā*), milleks on:

1. mittepõlatusega seotud mõtted (*anavaññatti-paṭisaṃyutto vitakko*);
2. saamise, au, kuulsusega seotud mõtted (*lābha-sakkāra-siloka-paṭisaṃyutto vitakko*);
3. teiste asjades osalemisega [asjadesse kaasamisega] seotud mõtted (*parānuddayatā-paṭisaṃyutto vitakko*).

Bhikkhu, kelle mõtted ei ole seotud põlguse kartusega, kasu saamise, teiste austamise ega kuulsuse saavutamisega ning kes ei soovi olla kaasatud maailma asjadesse, see ei ole köidikute hääbumisest (*saṃyojanakkhayā*) kaugel.

Aga see, kes on loobunud ja lahti öelnud poegadest ning kariloomadest, abielust ja kogutust/varast, see bhikkhu on võimeline virguma ning vabanema – selline ongi loobunud mõtlemine.

Ilmikuelust loobuja üle rõõmustavad ka deevad

„Devasadda suttas“ (KN Iti 82) õpetab Buddha, et deevade seas kuulutatakse aegajalt teatud juhtudel kolme rõõmsat lausungit.

1. Kui Aaria järgija ajab maja juuksed ja habemed, riietub kollasesse rüüsse (st ordineerub) ja asub kodutu ellu, kuulutavad deevad:
„Aaria järgija kavatseb Māra vastu lahingut pidada!“
2. Kui Aaria järgija teostab 37 virgumisele juhtivat dhammat (*bodhipakkhiya dhamma*) praktiseerib keskendumist ja viibib keskendumises (*bhāvanānuyogam-anuyutto viharati*), kuulutavad deevad:
„Aaria järgija peab Māraga lahingut!“.
3. Kui Aaria järgija saavutab juba selles elus (*diṭṭheva dhamme*) tulvade hävitamise kaudu tulvadeta teadvuse vabanemise, tarkuse vabanemise (*āsavānaṃ khayā anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ*), ülimald teadmised (*abhiññā*) ja tõe realiseerumise/nägemise (*sacchikatvā*), kuulutavad deevad rõõmsalt:
„Aaria järgija võitis lahingu!“

Kaheksa maailma dhammat (*aṭṭha lokadhammā*)

“Esimeses maailma dhamma suttas” (Paṭhamalokadhamma-sutta AN 8.5) õpetab Buddha:

Bhikkhud, need kaheksa tingimust pöörlevad maailmas ja maailm pöörleb neis kaheksas tingimuses. Millises kaheksas? Nendeks on

saamine ja mittesaamine,
kuulsus ja kuulsusetus,
laitus ja kiitus,
õnn ja dukkha.

Kui aga Aaria järgija (*ariya-sāvaka*) puutub kokku kaheksa maailma dhammaga, mõistab ta, et need on **püsitud, dukkhalikud ja muutumise dhammad**.

Kaheksa maailma dhammat (*aṭṭha lokadhammā*)

Buddha õpetas:

Ei ole ja ei saa olema tulevikus inimest,
[keda] ainult laidetakse või ainult kiidetakse. (KN Dhp 228)

Nagu tuul ei liiguta üht rasket kaljut,
nii ei kõiguta laitus ja kiitus tarkasid. (KN Dhp 81)

Kuna Aaria järgija näeb kaheksat maailma dhammat nii, nagu need tõeliselt on (*yathā-bhūta*), ei hõiva saamine ja mittesaamine, kuulsus ja kuulsusetus, laitus ja kiitus ning õnn ja dukkha tema meelt ja ta vabaneb sünnist, vanadusest, surmast, leinast, halast, dukkhast, pahameelest ja ahastusest/masendusest.

See eristabki neid kahte – õppinud aaria järgijat (*sutavato ariyasāvakassa*) ja mitteõppinud tavainimest (*assutavatā puthujjanenāti*).

Omandi roll dukkha tekkimises

„Suures põhjuse sutta“ (Mahānidāna-sutta DN 15) õpetab Buddha:
Tunne põhjustab iha → iha põhjustab otsingu → otsing põhjustab vastuvõtmise → vastuvõtmine põhjustab eristamise → eristamine põhjustab soovi ja kire → soov ja kire põhjustavad [maise vara küljes] rippumise/kleepumise → rippumine/kleepumine põhjustab valdamise [ja omandi illusiooni] → valdamine põhjustab saamahimu → saamahimu põhjustab kaitsmise → kaitsmine põhjustab palju kurja ja oskamatus, nagu kepi tõstmine, mõõga tõstmine, tülitsemine, vaidlemine, lahutav [ja ebakõla tekitav] kõnelemine, [süüdistamine] ning laimu ja vale rääkimine.

Sestap saabki parimal moel virguda just see, kes hülgab ilmaliku maailma ja vabanemist mittetoetavast majaperemehe elust ning valib koduhüljanu elu (*pabbajita*) – see ongi loobunud mõtlemine (*nekkhamma-sankappa*).

Mittekuritahtlik mõtlemine (*avyāpāda-sankappa*)

„Subha sutta“ ([Brahmavihāra] Subha-sutta MN 99; vt ka Tevijja-sutta DN 13) räägib sellest, kuidas noor braahmani õpilane (*māṇava*) Todeyya poeg Subha läks Buddha juurde ja esitas talle mitmeid küsimusi. Subha väitele sellest, nagu kuulduste järgi õpetaks Buddha teed jumal Brahmā juurde, vastas Buddha, et

- sõbralikkuse (*mettā*),
- kaastunde (*karuṇā*),
- kaasrõõmu (*muditā*) ja
- neutraalsuse (*upekkhā*)

arendamine meeles ongi tee Brahmā elupaika (*brahma-vihāra*). Kuna need neli meeles seisundit on brahmailikud ja juhivad uue sünni kõrgematesse valdadesse, nimetatakse neid neljaks kõikeületavaks ehk piirituks (*catasso appamaññā*) ja brahma seisundi saavutamiseks (*brahma-ppatto*).

Mittevägivaldne mõtlemine (*avihimsā-sankappa*)

Ei ole aaria see, kes on elusolenditega vägivaldne;
[kes aga käitub] vägivallatult kõikide olenditega – [teda] kutsutakse
aariaks. (KN Dhp 270)

Mittevägivaldsus (*avyāpāda* [a eitust väljendav eesliide + *vyāpāda*
vigastama; vägivaldsus = *ahimsā*, *avihesā*]) tähendab vigastamise või
kahjustamise kavatsuse puudumist.

Sellisest kavatsusest juurdunud mõtlemine on hoolimatusest, õelusest ja
kurjusest vaba. Mittepahatahtlikkusega täidetud meeleseisund hõlmab kõiki
elusolendeid ja avaldu isetus ja siiras heasoovlikkuses:

Ärgu nüüdsest keegi petku,
ärgu põlaku kuskil ega kedagi,
ärgu vihas ega vastumeelsust tajudes
soovigu teisele dukkhat.
([Karaṇīya] Mettā-sutta, KN Snp 1.8)

Oskamatu mõtlemise ületamine

„Mõtte kohandamise sutta“ (Vitakkasaṅṭhāna-sutta MN 20) kohaselt võimalik oskamatut mõtet kohandada (*saṅṭhapeti*) viiel moel, milleks on:

1. mitteoskusliku märgi/objekti (*nimitta*) asendamine oskuslikuga;
2. mitteoskusliku mõtte kahjulikkuse, laiduväärsuse ja dukkhalike viljade üle mõtlustamine;
3. mitteoskuslike mõtete unustamine ja neile tähelepanu mittepööramine;
4. mitteoskuslike mõttemoodustiste tekkimisele tähelepanu pööramine;
5. mitteoskuslikust mõttest otsustav loobumine.

Tehes nii, ja suunates aruka tähelepanu oskuslikule objektile, lõpevad mitteoskuslikud mõtted, ning bhikkhu saavutab *samādhi*.

Õige mõtlemine: kokkuvõte

- Kolm õiget mõtet: (1) [ilmalikust elust ja naudingust] loobunud mõte, (2) mittepahatahtlik mõte, (3) mittevägivaldne mõte.
- Vale mõtlemine. Neli mõeldamatut: (1) Buddha sfäärist/asukohast, (2) džhaana sfäärist/asukohast, (3) teoviljast ja (4) maailmast mõtlemine.
- Loobunud mõte: maisest loobumine ja eraldumine on virgumise teele asumine.
- Kolm mitteoskuslikku mõtet: (1) mittepõlatusega seotud mõtted (2) saamise, au, kuulsusega seotud mõtted; (3) teiste asjades osalemisega [asjadesse kaasamisega] seotud mõtted.
- Omandi taju tekitab dukkhat.
- Ilmikelust loobuja üle rõõmustavad ka deevad.
- 8 maist dhammat mis juhivad dukkhasse: saamine ja mittesaamine, kuulsus ja kuulsusetus, laitus ja kiitus, õnn ja dukkha.
- Mittekuritahtlik mõtlemine: sõbralikkuse, kaastunde, kaasrõõmu ja neutraalsuse arendamine.
- Mittevägivaldne mõtlemine: Ei ole aaria see, kes on elusolenditega vägivaldne.

Õige mõttega seotud kanoonilised tekstid

[Brahmavihāra] Subha-sutta MN 99.

[Karaṇīya] Mettā-sutta, KN Snp 1.8.

Acinteyya-sutta AN 4.77.

Anuruddha-sutta MN 127.

Bahujanahita-sutta KN Iti 84.

Bhikkhusaṅghathomana
[Uposatha-sutta] AN 4.190.

Devasadda-sutta KN Iti 82.

Dutiyalokadhamma-sutta AN 8.6.

Dvedhāvitakka-sutta MN 19.

Kakacūpama-sutta MN 21.

Kāmasuttaniddesa Mnd 1.

Kevaṭṭa-sutta DN 11.

KN Dhp 81, 201, 228, 270.

Maggavibhaṅga-sutta SN 45.8.

Mahācattārīsaka-sutta MN 117.

Mahānidāna-sutta DN 15.

Mahāpadāna-sutta DN 14.

Mahāparinibbāna-sutta DN 16.

Metta-sutta AN 7.62.

Mettā-sutta KN Iti 22.

Mettāsahagata-sutta
[Haliddavasana-sutta] SN 46.54.

Micchatta-sutta AN 10.103.

Migasālā-sutta AN 6.44.

Nagara-sutta SN 12.65.

Nissāraṇīya-sutta AN 6.13.

Pabbajjā-sutta Sn 3.1.

Paṭhamaesanā-sutta KN Iti 54.

Paṭhamalokadhamma-sutta AN 8.5.

Potaliya-sutta MN 54.

Puṇṇa-sutta SN 35.88.

Puññakiriyavatthu-sutta AN 8.36.

Sāmaññaphala-sutta, DN 2.

Saṅgīti-sutta DN 33.

Tapussa-sutta AN 9.41.

Tevijja-sutta DN 13.

Vin, Mahākhandhaka Kd 1.

Vitakka-sutta KN Iti 80.

Vitakkasaṅṭhāna-sutta MN 20.

sādhu!

Suurepärane!